

«Тасдиқ мекунам»

Директори Институти забон ва адабиёти

ба номи Абӯабдулло Рӯдакии АИ ҶТ,

академик Салимӣ Н.Ю.

16 2019c.

Хуносай

Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакии

Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон

Ба диссертатсияи номзадии Юсупова С.А. дар мавзӯи «Таҳлили лугавӣ-семантиқӣ ва соҳтории воҳидҳои лугавии марбут ба наботот дар шеваи ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ», ки дар шуъбаи забони Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакӣ АИ ҟТ иҷро шудааст.

Муаллифи диссертатсияи номзадӣ Юсупова Сурайё Абдумаҷидовна аспиранти Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакии АИ ҟТ мебошад.

Соли 2010 Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯйи ихтисоси журналисти байналхалқӣ хатм намудааст.

Шаҳодатнома оид ба супоридани имтиҳонҳои номзадӣ аз 28 феврали соли 2019, таҳти № 532 аз тарафи Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон дода шудааст.

Роҳбари илмӣ – Раҳматуллозода Саҳидод, доктори илмҳои филология, узви вобастаи Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, сарҳодими илми ҷануби забони Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакӣ.

Мавзӯи диссертатсияи номзадии мазкур дар ҷаласаи Шӯрои илмии Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакӣ аз 01.04.2016, суратмаҷлиси № 3 тасдиқ гардидааст.

Аз рӯйи натиҷаи муҳокима чунин хулоса карда шуд:

Диссертатсия дар сатҳи баланди илмӣ-назарияӣ таълиф ёфта, баррасии ҳаматарафаи ҳусусиятҳои лугавӣ-семантиқӣ ва соҳтории воҳидҳои лугавии марбут ба наботот дар шеваи ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ мавзӯи баҳси он мебошад. Диссертатсия аз муқаддима, 2 боб, (10 зербоб дар боби аввал ва 4 зербоб дар боби дуюм), хулоса, ихтисораҳо ва рӯйхати адабиёт иборат аст.

Мубрамияти мавзӯъ аз он иборат аст, ки яке аз масъалаҳои муҳими илмӣ таҳқиқи диссертационии қабатҳои алоҳидаи лексикаи лаҳҷаҳо мебошад, ки ба ин масъала хеле кам таваҷҷуҳ шудааст. Махсусан, қалимаю истилоҳоти марбут ба растаниҳо дар асоси маводи шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ то имрӯз дар шакли диссертационӣ баррасӣ нашудааст ва ҳалли ин масъалаи илмӣ мубрамияти мавзӯи мазкурро ба вучуд овардааст.

Мақсад ва вазифаҳои асосии диссертатсия таҳқиқи яке аз қабатҳои асосии таркиби лугавии шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ - қалимаҳои марбут ба наботот мебошад, ки барои нишон додани ташаккул ва такмили захираи лугавии шеваҳои мазкур мусоидат мекунад.

Мундариҷаи диссертатсияи номзадӣ ба талаботи баррасии соҳавии шинонномаи ихтисоси 10.02.22 – Забонҳои ҳалқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бумии (аборигенҳо) Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ) мувоғиқат мекунад.

Таҳқиқоти диссертационӣ мустақилона буда, дар асоси методи муқоисавӣ - таҳлилӣ, шарҳу тафсир, усули лексикӣ – семантиқиу соҳторӣ, усули омории таҳқиқ ва мушоҳида истифода шудааст.

Навовари илмии таҳқиқот аз он иборат аст, ки то имрӯз роҷеъ ба ҳусусиятҳои лугавию семантиқӣ ва грамматикии воҳидҳои лугавии марбут ба

наботот дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ диссертасияи алоҳидаи илмӣ ба вучуд наомадааст. Дар диссертасия бори аввал ба таври мукаммал маводи марбут ба наботот дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ ҷамъорӣ, табақабандӣ ва таҳқиқи илмӣ шуда, нақши воҳидҳои луғавии мансуб ба растаниҳои мевадор, бемева ва гулу гиёҳҳо баррасӣ гардида, ҷойгоҳи калимаҳои сода, сохта, мураккаб ва калима-ибораҳо дар ташаккули лексемаҳои соҳаи растанипарварӣ муайян гардидааст.

Аҳаммияти назариявии таҳқиқот омӯзиш ва баррасии илмии хусусиятҳои луғавию семантикий гурӯҳҳои мавзӯй ва соҳтории калима ва истилоҳоти соҳавӣ дар муайян соҳтани роҳи таърихии лаҳҷаҳо ва тараққиёти мунтазами забон ва шеваҳо мусоидат мекунад. Ҷамъоварӣ ва таҳқиқи воҳидҳои луғавии мансуб ба растаниҳо барои пурра кардани истилоҳоти соҳавии забони меъёр ва нишон додани нирӯмандии манбаъҳое, ки забони меъёр аз онҳо неру мегирад, омили муҳим мебошад. Азбаски воҳидҳои луғавии ин соҳа асосан тоҷикӣ мебошанд, истифодаи онҳо дар забони меъёр барои иваз кардани баъзе калимаҳои иқтибосӣ муҳим арзёбӣ мешавад. Таҳқиқи як гурӯҳи алоҳидаи мавзӯй ҷиҳати пурратар омӯҳтани ин соҳа мусоидат карда, барои нишон додани хусусиятҳои хоси калимаҳои сода ва дар заминаи онҳо ташаккули воҳидҳои луғавии мансуб ба растаниҳо тавассути унсурҳои гуногуни калимасоз, сермаҳсулию каммаҳсулии қолибҳои мавҷуда, омори лексемаҳои бо ин қолибҳо ба вучуд омада, аҳаммияти назариявии тадқиқотро муайян менамояд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқ аз он иборат аст, ки натиҷаҳои он метавонанд, барои тадвини луғати соҳавии марбут ба наботот истифода шаванд. Диссертасия ва мақолаҳои чопшуда барои дарсҳои амалию назариявии фанҳои лексикаи забонӣ адабӣ, шевашиносӣ ва масоили марбут ба калимасозӣ дорои аҳаммият мебошанд. Ҳамчунин, хулосаҳои илмии диссертасия барои таҳияи барномаҳои таълимии шевашиносӣ, назарияи калимасозӣ, китобҳои дарсии марбут ба фанни шевашиносӣ ва масоили калимасозии шеваҳо истифода шаванд.

1.Диссертатсияи номзадии Юсупова Сурайё Абдумақидовна аз нигоҳи мазмуну муҳтаво муҳим буда, ҷавобгӯйи талаботи КАО ҶТ барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.02.22– Забонҳои ҳалқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони буими (аборигенҳо) Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ) буда, барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология пешниҳод карда мешавад.

Хулоса, диссертатсияи Юсупова С.А. дар мавзӯи “Таҳқиқи лӯғавӣ-семантиқӣ ва соҳтории воҳидҳои лӯғавии марбут ба наботот дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ” дар ҷаласаи сексияи забоншиносии Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакии Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ шудааст.

Дар ҷаласа иштирок доштанд 11 нафар, аз онҳо “тарафдор” – 11 нафар, “муқобил”-нест, “бетараф”-нест, суратҷаласаи №2 аз 05.03.2019 с.

Раисикунандаи сексияи забоншиносӣ
номзади илми филология,
мудири шуъбаи забон

“16 04 2019с.

Мирзоев С.

“Имзои Мирзоев Сайфиддинро тасдиқ мекунам”
нозири қалони кадри Институти забон ва адабиёти
ба номи Абӯабдулло Рӯдакӣ АИ ҟТ

Муродова С.